

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3048/22
30.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ева Вукашиновић, адвокат из Новог Сада, Војводе Мишића 1, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Бугарски, адвокат из Вршца, Жарка Зрењанина 44, ради поништаја уговора, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П 806/19 од 11.2.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 806/19 од 11.2.2022. године, у првом и другом ставу изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Основног суда у Вршцу П 806/19 од 11.2.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужиоци АА и ББ, обоје из ... да туженом ВВ из ... накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 118.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 806/19 од 11.2.2022. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован првостављени тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав и без правног дејства уговор о закупу пољопривредног земљишта закључен дана 22.5.2015. године, између сада покојног ГГ - закуподавца и туженог ВВ - закупца. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о закупу пољопривредног земљишта закључен дана 22.5.2015. године између сада покојног ГГ - закуподавца и туженог ВВ - закупца и да не производи правно дејство од извршности пресуде. Трећим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у

износу од 136.536,25 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужиоци су побијали првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20). Трошкове другостепеног поступка опредељено су тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку Апелациони суд је оценио да је жалба тужилаца делимично основана.

У спроведном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, тако да се она неосновано побија и због битне повреде парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, сада покојни ГГ – закуподавац је преко старатеља (син туженог – непарничар ДД по решењу о старатељству Центра за социјални рад Пландиште број 2-57020-475/14 од 25.7.2014. године) са туженим - закупцем дана 22.5.2015. године закључио је уговор о закупу пољопривредног земљишта – таксативно набројаних катастарских парцела у КО ... и у КО ... Уговор је закључен на одређено време – десет година од потписивања уговора, уз уговорену годишњу закупнину у противвредности 700 кг жита по 1 катастарском јутру (једно катастарско јутро износи 5.754,54 м²), а тужени - купац обавезао се да ће закупнину плаћати редовно у договору са закуподавцем. Уговорне стране су потписале и овериле наведени уговор у Општинској управи Скупштине Општине Пландиште под бројем 035-353/2015-08 дана 22.5.2015. године. Основни суд у Вршцу је решењем Р2 47/13 од 21.5.2014. године (правноснажно дана 21.5.2014. године), делимично лишио пословне способности сада покојног ГГ из ... у сфери управљања здрављем и лечењем, као и располагањем материјалним добрима укључујући покретну и непокретну имовину, приходе са непокретне имовине и сва остала лична примања, као и управљање превозним средствима и радним машинама и истовремено наложио Центру за социјални рад у Пландишту да постави сталног стараоца ГГ. Решењем Центра за социјални рад Пландиште број 2-57020-475/14 од 25.7.2014. године, непарничар ДД (ЈМБГ ...) - син туженог постављен је за старатеља сада покојног ГГ. Након закључења и овере наведеног уговора о закупу пољопривредног земљишта од 22.5.2015. године, непарничар ДД - старатељ сада покојног ГГ поднео је захтев за давање сагласности за закључени уговор о закупу пољопривредног земљишта Центру за социјални рад у Пландишту, а решењем Центра за социјални рад Пландиште број 1-57259-171/15 од 26.5.2015. године, дата је сагласност старатељу – непарничару ДД из ... за склопљен уговор о закупу пољопривредног земљишта од дана 22.5.2015. године. При давању сагласности ЦСР констатовано је да је закључење предметног уговора у интересуштићеника – сада покојног ГГ, који је лишен пословне способности и који није у могућности да обрађује своје пољопривредно земљиште, па је оцењено да је закључење уговора у његовом интересу, те да ће се од закупнине у висини новчане

противвредности 700 кг жита по катастарском јутру измирити његова доспела дуговања. Према пракси закључених уговора Центра за социјални рад Пландиште уобичајно је било да се по месним обичајима закупнина - аренда плаћа по скидању летине - завршеној жетви културе у октобру месецу у еврима, односно за пшеницу најчешће у току јула, за кукуруз у току октобра/новембра, за соју у току октобра, а за сунцокрет у септембру и октобру. Закуподавац ГГ, рођен дана 26.1.1965. године преминуо је дана 7.2.2016. године. Тужиоци су дана 10.6.2019. године, туженом упутили опомену пред отказ уговора о закупу пољопривредног земљишта, захтевајући да тужени одмах престане са ненеменим коришћењем и оштећењем закупљеног земљишта, противправним радњама и кршењем уговорних одредби тј. проузроковањем штете одношењем земље и осталим радњама. Закупнину за 2016. годину, тужени је унапред уплатио сада покојном ГГ, а услед снижења цене жита тужени је био у претплати исплаћене закупнине за 2016. годину. Тужени је платио праву рату кредита за куповину пољопривредне машине у име сада покојног ГГ, па је према постигнутом споразуму на тај начин намирио закупнину за 2016. и 2017. годину. Закупнине за 2018. годину и 2019. године, тужени је платио у складу са месним обичајима и усменим договором постигнутим код Центра за социјални рад Пландиште. За закуп 42 катастарска јутра по 700 кг по катастарском јутру пшенице у 2018. години, тужени је обрачунао закупнину од 16,60 динара по 1 кг пшенице и исту платио у укупном износу од 488.040,00 динара. За закуп 42 катастарска јутра по 700 кг по катастарском јутру пшенице у 2019. години, тужени је обрачунао закупнину од 18,00 динара по кг пшенице и исту платио у укупном износу од 529.200,00 динара. Тужени је тужиоцима вратио један трактор и сетвоспремач који је користио. Према сателитском снимку од дана 11.9.2020. године, одвожена је земља са катастарске парцеле број ... КО ..., са површине од око 380 м².

Решењем о наслеђивању јавног бележника ... из Пландишта УПП 1 – 2017 од 7.2.2017. године, у оставинском поступку иза покојног ГГ преминулог дана 7.2.2016. године, за законске наследнике непокретне и покретне имовине оглашени су син оставиоца – тужилац АА и ћерка оставиоца – тужиља ББ.

Према налазу вештака за област пољопривреде од дана 3.11.2021. године и усменог изјашњења истог вештака од дана 11.2.2022. године, исплатом закупа - уговорене аренде од тренутка жетве до коначне исплате у периоду од 2016. до 2020. године, тужиоци су мање примили у динарској вредности 19,86%, а у вредности израженој у еврима за 20,01%. Приликом обрачуна вештак је користио цене пшенице у месецу јулу према откупној цени Задруге “Биоаграр” којој произвођачи из ... предају пшеницу, а иста није имала податке о цени пшенице у месецу октобру, тако да је вештак користио цене продуктне берзе у Новом Саду. Цена која је наведена у налазу за октобар месец представља просечну цену по свим терминима продаје у октобру, док се у задругама могу наћи само цене по одређеним терминима које су или веће или мање од тог просека. Тренутна цена годишњег закупа за парцеле које су предмет спора крећу се минимално од 120 евра/кј до максимално 200 евра/кј. Натурални износ од 700 кг /кј пшенице је увек исти, док се износ у еврима мења зависно од јединичних цена пшенице, средњег курса евра и месеца када се прерачунава натурални износ закупа у новчани износ. Уобичајно је да се закуп – аренда која је уговорена натурално дефинише количином пшенице по јединици површине, а која се користи у КО ... и КО ... Парцеле које су предмет спора чини 14 њива, од тога се на седам њива у 2020. до 2021. године

налазила соја са предусевом соје, на четири њиве се налазио кукуруз са предусевом соје, на три њиве се налазила соја са предусевом кукуруза. Третман хербицидима урађен је квалитетно, па уопште нема корова али и због механичког уништења од стране закупца. Усеве ратарске културе треба мењати сваке године на истој парцели и не гајити их у монокултури, односно не гајити једну културу више година за редом на истој парцели. Усеви соје и усеви кукуруза на свим парцелама су уредни, потпуно незакорвљени, нема напада биљних штеточина и појаве биљних болести. Према налазу вештака постоје ратарске културе, у које спада и соја, које су толерантне на гајење у монокултури у случају да се за појам монокултуре сматра гајење у периоду од три до четири године - краткотрајна монокултура. Током августа месеца 2021. године, били су смањени приноси на свим парцелама због недовољног дејства земљишне и ваздушне суше, високих температура и ниске релативне влажности ваздуха у време цветања и оплодње. Према изјашњењу вештака, одвозом земље са парцеле ... КО ... тужиоцима није проузрокована штета, јер није дошло до умањења тржишне вредности катастарских парцела, као ни цене закупа, а укупан износ потребног материјала, услуга и рада за рекултивацију дела парцеле са које је одвежена земља износи 5.607,00 динара. Тужени је закупљене парцеле користио за ратарску производњу за шта су и предвиђене, на начин на који се сличне парцеле користе и у КО ... и КО ..., а при производњи ратарских култура користио је све предвиђене и неопходне агротехничке мере.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са чланом 140 став 2 Породичног закона и члановима 29 став 1 и 103 став 1 Закона о облигационим односима оценио да је орган старатељства – Центар за социјални рад Пландиште писмено одобрио старатељу сада покојног ГГ – непарничару ДД располагање имовином штићеника давањем сагласности/одобрења на закључени уговор о закупу пољопривредног земљишта од 22.5.2015. године, из којег произлази да је одобрење дато пошто је склапање тог уговора у интересу штићеника, с обзиром да ће се земља обрађивати за цену закупа у новчаној противвредности 700 кг жита по катастарском јутру, те да ће се тим новцем измирити доспела дуговања штићеника, па је као неоснован одбио основни тужбени захтев за утврђење ништавости предметног уговора о закупу пољопривредног земљишта од 22.5.2015. године. Првостепени суд је применом одредбе члана 124 и 583 став 1 Закона о облигационим односима оценио да нису испуњени услови за раскид предметног уговора, имајући у виду да су тужиоци били упознати са његовом садржином, да је тужени - купац испунио своју уговорну обавезу, тако што је закупнину - аренду редовно плаћао у року одређеном уговором и у висини уговорене закупнине - аренде у складу са месним обичајима, као и усменим договором који је постигнут код ЦСР Пландиште приликом давања сагласности, те да тужиоци сходно члану 124 Закона о облигационим односима не могу тражити раскид уговора, па је одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев. Првостепени суд је оценио да је према уговору о закупу пољопривредног земљишта од 22.5.2015. године, уговорена годишња висина закупа пољопривредног земљишта од 700 кг жита – пшенице по 1 катастарском јутру у противвредности и да је тужени – купац у обавези да закупнину – аренду плаћа редовно у договору са куподавцем, па како је цена закупа уговорена у противвредности уговорене количине жита, а тужени је све време узгајао соју и кукуруз, чији се усеви скидају у октобру месецу, тужени - купац је закупнину исплаћивао након жетве и продаје соје у октобру месецу у складу са уговореном обавезом и чланом 583 став 1 Закона о облигационим односима.

Првостепени суд је оценио да је у складу са чланом 581 Закона о облигационим односима тужени закупљене парцеле користио за ратарску производњу сходно њиховој намени, на начин на који се сличне парцеле и користе у КО ... и КО ..., а при производњи ратарских култура на закупљеним парцелама користио је све предвиђене и непоходне агротехнике и неопходне мере, а да сходно члану 585 став 2 и 4 Закона о облигационим односима обавеза туженог за материјал, услуге и рад за рекултивацију дела парцеле са које је одвожена земља (трошкови враћања земљишта у претходно стање) у износу од 5.607,00 динара, постоји али да иста доспева тек по престанку предметног уговора о закупу пољопривредног земљишта.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано је жалбено указивање на погрешну примену материјалног права – одредбе члана 140 став 2 Породичног закона – да је предметни уговор о закупу закључен дана 22.5.2015. године, између сада покојног ГГ - закуподавца и туженог - закупца ништав у смислу члана 103 став 1 Закона о облигационим односима, јер је решење ЦСР Пландиште од 26.5.2015. године, донето након закључења уговора о закупу.

Према одредби члана 140 Породичног закона, располагање имовином штићеника старатељ може предузимати само уз претходну сагласност органа старатељства (став 2), док главницу имовине штићеника старатељ може употребити само за његово издржавање или када то захтева неки други важан интерес штићеника (став 3), а приходи од имовине штићеника могу се употребити и за подмирење оправданих трошкова учињених током обављања послова старатељства односно за плаћање награде старатељу, а на основу одлуке органа старатељства (став 4).

Према одредби члана 29 Закона о облигационим односима, кад је за закључење уговора потребна сагласност трећег лица, ова сагласност може бити дата пре закључења уговора, као дозвола, или после његовог закључења, као одобрење, ако законом није прописано што друго (став 1), дозвола, односно одобрење морају бити дати у облику прописаном за уговоре за чије се закључење дају (став 2).

Према члану 103 став 1 Закона о облигационим односима, уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима ништав је ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Према стању у списима, тужени је спорни уговор о закупу пољопривредног земљишта закључио са сада покојним ГГ чији је старатељ био непарничар ДД – син туженог. Сада покојни ГГ је био делимично лишен пословне способности правноснажним решењем Основног суда у вршцу Р2 47/13 од 21.5.2014. године (правноснажно дана 21.5.2014. године), скоро десет месеци пре закључења спорног уговора решењем надлежног органа старатељства – Центра за социјални рад Пландиште од 25.7.2014. године (истог дана правноснажног), непарничар ДД – син

туженог је постављен за старатеља сада покојном ГГ, од када је био овлашћен да сагласно одговарајућим одредбама Породичног закона управља и располаже његовом имовином. Након овере спорног уговора о закупу пољопривредног земљишта у Општинској управи Скупштине општине Пландиште дана 22.5.2015. године, старатељ је поднео надлежном органу старатељства захтев за давање сагласности на закључени уговор, који је у својству старатеља сада покојног ГГ закључио. Решењем од 26.5.2015. године, ЦСР Пландиште је дао сагласност старатељу за закључени уговор о закупу пољопривредног земљишта од 22.5.2015. године, са образложењем да је закључење спорног уговора у интересу њиховог штићеника – сада покојног ГГ, јер се његова земља обрађује, а цена закупа је у противвредности 700 кг жита по катастарском јутру, од ког новца ће се измирити доспела дуговања њиховог штоћеника, а према пракси закључених уговора ЦСР Пландиште закупнина се плаћа октобра месеца по скидању летине.

Следом наведеног, како је орган старатељства писмено одобрио старатељу сада покојног штићеника ГГ располагање његовом имовином давањем исте у закуп по основу уговора о закупу пољопривредног земљишта, по оцени Апелационог суда правилно је првостепени суд закључио да оспорени уговор није ништав у смислу члана 103 став 1 Закона о облигационим односима. Породични закон уређује питање располагања имовином штићеника (у овом случају лица лишеног пословне способности које је стављено под старатељство), па представља принудни пропис у смислу одредбе члана 103 став 1 Закона о облигационим односима, да уговор који за предмет има располагање имовином неког штићеника, мора бити закључен под условима које прописује Породични закон. У случају када се акт располагања имовином штићеника предузима у сврху његовог издржавања или остварења неког другог важног интереса, старатељ неизоставно мора имати претходну сагласност органа старатељства, јер би у супротном могло доћи до злоупотребе, односно да старатељ свако располагање имовином штићеника настоји да оправда потребом издржавања штићеника, а да то претходно не верификује орган старатељства. У ситуацији у којој старатељ имовином штићеника располаже за потребе његовог издржавања, а сагласност надлежног органа старатељства је дата накнадно у смислу члана 29 став 1 Закона о облигационим односима, онда у таквој ситуацији сагласност као одобрење мора бити изражена у писменој форми, доношењем одговарајућег решења, као што је у конкретном случају, па је правилно првостепени суд закључио да је неоснован тужбени захтев за утврђивање ништавости предметног уговора.

Неосновано је жалбено указивање да првостепени суд није дао довољне разлоге да је тужени користио предмет закупа у свему у складу са Законом и уговором, те да није утврдио из којих разлога је тужени приколицом одвозио плодно земљиште са парцеле која је предмет закупа.

Према одредби члана 7 Закона о парничном поступку странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и да предложе доказе којима се утврђују те чињенице, а чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева суд утврђује искључиво на основу предложених и изведених доказа. Исту обавезу странака прописује и одредба члана 228 Закона о парничном поступку. Терет доказивања чињеница које су битне за доношење одлуке, односно за настанак или остварење права, сноси странка која тврди да има то право. Из тих разлога, ако суд на основу изведених доказа, не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању исте закључиће

применом правила о терету доказивања прописаном чланом 231 Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе правилно је првостепени суд извео све парничне радње и у складу са чланом 313 Закона о парничном поступку расправио сва спорна питања, те је битне чињенице које се односе на раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта утврдио из исказа саслушаних парничних странака и сведока, писаних доказа и у складу са чланом 8 Закона о парничном поступку правилно оценио да се нису стекли законом прописани услови за раскид предметног уговора.

Према утврђеном чињеничном стању, заснованом на налазу и усменом изјашњењу вештака за област пољопривреде, парцеле које су предмет уговора о закупу чине 14 њива, од тога на 7 њива налази се соја са предусевом соје, на 4 њиве налази се кукуруз са предусевом соје, а на 3 њиве се налази соја са преусевом кукуруза, предметне катастарске парцеле користе се за ратарску производњу, на начин како се сличне парцеле користе у КО ... и КО ..., а при производњи ратарских култура коришћене су све предвиђене и неопходне агротехничке мере, третман хербицидима је урађен квалитетно, на истим нема корова, нити појаве "уморности" земљишта на коју утиче гајење усева у монокултури. У првостепеном поступку је утврђено (из сателитског снимка) да је дана 11.9.2020. године, одвожена земља са парцеле ... КО ... са површине од око 380 м² и да тужени није имао дозволу за одвоз земље са наведене парцеле, након чега је тужени земљиште изравнао сетвоспремачем и касније посејао соју, а при обиласку усева – кукуруза који се налазио на тој парцели, према налазу вештака предметна парцела број ... КО ... није претрпела умањење вредности, као ни вредности закупнине. Према налазу вештака стварна штета, која би се манифестовала смањењем приноса усева са целе парцеле проузикованим смањењем приноса на делу парцеле са које је одвожена земља је, уколико је има симболична, с обзиром да део са кога је одвежена земља представља 1,9 % од укупне површине парцеле, а тај део парцеле није због наведеног неплодан. Исто се односи и на измаглу корист, уколико је има, а да штету, како стварну тако и измаглу корист трпи тужени - купац. Следом наведеног, по оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд испитао разлоге за раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта у погледу испуњавања уговорних обавеза закупца и правилно закључио да из изведених доказа произлази да је тужени предметно земљиште користио у складу са одредбама уговора о закупу и у складу са чланом 581 став 2 Закона о облигационим односима којом је прописано да купац може употребљавати ствар само онако како је одређено уговором или наменом ствари, односно као добар привредник и добар домаћин (став 1). Тужени је закупљене парцеле користио за ратарску производњу сходно њиховој намени, на начин на који се сличне парцеле користе у КО ... и КО ..., а при производњи ратарских култура на закупљеним парцелама користио је све предвиђене и неопходне агротехнике и неопходне мере.

Супротно жалбеним наводима изрека првостепене пресуде је јасна, непротивречна сама себи и у складу са датим разлозима, у њој су наведени потпуни и јасни разлози о битним чињеницама, а чињенични закључци су у складу са садржином изведених доказа, па се њена правилност и законитост са сигурношћу могу испитати, због чега се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Такође, неосновано се жалбом

указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 Закона о парничном поступку - да је у налазу вештака од 3.11.2021. године, исказано да је због начина исплате закупнине тужени оштетио тужиоце, с обзиром да је првостепени суд извео све доказе од значаја за утврђивање битних чињеница, а исте је правилно и потпуно ценио у свему правилно примењујући одредбу члана 8 Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 124 Закона о облигационим односима прописано је да у двостраним уговорима, када једна страна не испуни своју обавезу, друга страна може ако није ништа друго одређено, захтевати испуњење обавезе или под законским условима раскинути уговор простом изјавом, ако раскид уговора не наступа по самом закону, а у сваком случају има право на накнаду штете. Чланом 131 истог закона прописано је да се уговор не може раскинути због неиспуњења незнатног дела обавезе.

У конкретном случају, раскид предметног уговора је тражен због неиспуњења уговорне обавезе од стране туженог. Право да раскине двострани уговор припада само оној уговорној страни која је у потпуности испунила своју обавезу, па је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право када је захтев тужилаца за раскид уговора одбијен, јер је тужени извршио своју уговорну обавезу – исплату закупнине на начин како је то наведено у уговору, у ком је то и констатовано да се закупнина редовно исплаћује према договору са закупцем. Током поступка утврђено је да је тужени закупнину - аренду редовно плаћао у року одређеном уговором и у висини уговорене закупнине - аренде у складу са месним обичајима према усменом договору који је постигнут пред/са ЦСР Пландиште приликом давања сагласности, да је закупнину за 2016. године тужени унапред уплатио сада покојном ГГ, да је платио праву рату кредита за куповину пољопривредне машине у име покојног ГГ, чиме је измирио закупнину за 2016. и 2017. годину, док је закупнине за 2018. и 2019. године тужени платио у складу са месним обичајима и усменим договором. Осим тога, тужиоци су могли, након смрти свог оца ГГ дана 7.2.2016. године, па до дана 10.6.2019. године када су упутили опомену туженом пред отказ уговора о закупу пољопривредног земљишта захтевајући од њега да одмах престане са кршењем уговорних одредби, за коју нема доказа да је туженом и уручена, да се обрате туженом за измену уговора у делу који се односи на плаћање закупнине или кориговање њене висине, или да траже од туженог да сеје одређене културе или да исте мења, а исти нису доказали да су исто учинили.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не обрађује, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

На основу изложеног, применом одредбе члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Међутим, основано се жалбом тужилаца указује на погрешну примену материјалног права приликом обрачуна трошкова.

Одредбом члана 154 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били

потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Одредбом члана 163 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, а ставом 2 истог члана је прописано да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду.

Туженом, с обзиром на исход спора и одређене трошкове, у складу са чланом 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, припада право на накнаду трошкова првостепеног поступка у висини трошкова за заступање од стране пуномоћника – адвоката и то за састав одговора на тужбу од 19.12.2019. године и четири образложена поднесака у износу од по 9.000,00 динара (од дана 24.2.2020., 9.6.2020., 27.1.2021. и 1.12.2021. године), за заступање на одржаним рочиштима и то дана 4.2.2020. године у износу од 10.500,00 динара, дана 1.9.2020. године у износу од 10.500,00 динара, дана 20.11. 2020. године у износу од 13.500,00 динара (10.500,00+3.000,00 за трећи започети сат), дана 2.2.2021. године у износу од 10.500,00 динара, дана 20.5.2021. године у износу од 13.500,00 динара (10.500,00+3.000,00 за трећи започети сат), и дана 11.2.2022. године у износу од 12.000,00 динара (10.500,00+1.500,00 за други започети сат), за приступ на једно неодржано рочиште дана 9.3.2020. године у износу од 6.000,00 динара, за путне трошкове сопственим возилом на релацији од места пребивалишта Јерменоваца до седишта Основног суда у Вршцу за приступ рочишту дана 20.5.2021. године ради саслушања у својству парничне странке у износу од 800,00 динара, као и трошкови судске таксе на одговор на тужбу у износу од 9.700,00 динара, што све укупно износи 118.500,00 динара, све одмерено према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, Таксној тарифи и Правилнику о накнади трошкова у судским поступцима (Сл. Гласник РС бр. 9/2013, 62/16 и 13/20) важећим на дан пресуђења са законском затезном каматом у смислу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима од извршности до исплате.

Тужени нема право на накнаду трошкова за приступ на неодржано рочиште од 15.11.2021. године, с обзиром да према стању у списима исто није одржано на заједнички предлог пуномоћника парничних странака. Тужени нема право на накнаду превоза - путних трошкова сопственим возилом на релацији од места пребивалишта ... до седишта суда у Вршцу за четири одржана рочишта, јер исти не представљају неопходан трошак у ситуацији, када је странка ангажовала адвоката.

На основу изнетог, применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како су тужиоци у жалбеном поступку успели само у незнатном делу, применом члана 165 став 1 у вези са члановима 153 став 1 Закона о парничном поступку одбијен је као неоснован њихов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у трећем ставу изреке.

Председник већа – судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

